

# Tres poetes sabadellencs

## INVOCACIÓ AL VENT

Oh vent!  
 jo t'amaré isard i esbullador de roses  
 i amable i amoixador de brins,  
 oh vent!  
 esbullia les paraules com les roses  
 i l'esperit amoixa com els brins;  
 oh vent!  
 escarpidor d'arbredes decebudes  
 i assot de les gatoses i de l'arç,  
 oh vent!  
 fes trenes de mes joies decebudes  
 i assota l'herba dels oblits covards;  
 oh vent!  
 agut corbant la pollancreda densa  
 i harmoniós dins els joncars servils,  
 oh vent!  
 ajup l'orgull total que recomença  
 i polsa els joncs de mos sentits servils.

**Joaquim Folguera**  
 (1893-1919)

## SONET

Negre urgent de la formiga,  
 asterisc de l'aranyó,  
 oh cargol closcarodó  
 que ets la cosa que més triga:  
 un verd fresc els tanys amida  
 fins a vol rasant d'ocell,  
 l'abril, amb gotes d'or vell,  
 hi estanya la margarida.  
 Tot tendreja, tot s'abrina,  
 àdhuc l'arç, coent d'espina,  
 centrifuga flor gentil,  
 i a gemec d'aurora, dreta,  
 l'encisada tija espleta  
 papallones de perfil.

**Armand Obiols**  
 (1904-1971)

## VACANCES PAGADES

He decidit d'anar-me'n per sempre.  
 Amén.

L'endemà tornaré  
 perquè sóc vell  
 i tinc els peus molt consentits,  
 amb inflors de poagre.

Però me'n tornaré demà passat,  
 rejuenit pel fàstic.  
 Per sempre més. Amén.

L'endemà passat l'altre tornaré,  
 colom de raça missatgera,  
 com ell estúpid  
 no pas tan dreturer,  
 ni blanc tampoc.

Emmetzinat de mites,  
 amb les sàrries curulles de blasfèmies,  
 ossut i rebegut, i lleganyós,  
 príncep desposseït fins del seu somni,  
 job d'escaleta;  
 llenguatallat, sanat,  
 pastura de menjança.

Prendré el tren de vacances pagades.  
 Arrapat al topall.  
 La terra que va ser la nostra herència,  
 fuig de mi.  
 És un doll entre cames  
 que em rebutja.  
 Herbei, pedram:  
 senyals d'amor dissolts en la vergonya.

Oh terra sense cel!

Però mireu-me:  
 He retornat encara.  
 Tot sol, gairebé cec de tanta lepra.

Demà me'n vaig  
 -no us enganyo aquest cop-.  
 Sí, sí; me'n vaig de quatre grapes  
 com el rebesavi,  
 per la drecera dels contrabandistes  
 fins a la ratlla negra de la mort.

Salto llavors dins la tenebra encesa  
 on tot és estranger.  
 On viu, exiliat,  
 el Déu antic dels pares.

**Pere Quart**  
 (1899-1986)



Fotocomposició  
realització i processos  
per a Grafisme,  
Arts Gràfiques i Editorial.  
Impressió en Offset.



Moratin, 62  
Tel. 726 55 99  
08206 SABADELL

Si hi ha un vehicle vàlid per a totes les formes possibles de cultura, un aglutinant que sense perdre la seva identitat, el seu caràcter específic, sigui capaç d'unir la ciència, la producció, el comerç, les finances, la política i la comunicació amb les belles arts, l'estètica, aquest és sens dubte la impremta.

La nostra ciutat que des de finals de segle passat manté un pols continuat en el camp editorial -fullets, opuscles, revistes, diaris, llibres- provocat pel batec d'una no gens menystenible vida intel·lectual que dona forma i raó de ser a manifestacions literàries, periodístiques i científiques és, però, coneguda arreu per la seva personalitat fabril.

L'adveniment de la revolució industrial comportà l'immediata necessitat de preparar mostraris de teixits, paperam de relació amb la futura clientela, d'albaranatge i de facturació. Més endavant començaren a produir-se a Sabadell d'altres articles, de consum intern i exportables, principalment maquinària tèxtil, que tanmateix generarien **labels**, incipients imatges corporatives, catàlegs, etiquetatge i cartells publicitaris d'entre els autors dels quals cal recordar el dibuixant Martí. Primers senyals, en definitiva, de l'establiment d'un artesanat i d'unes activitats auxiliars de la indústria local per excel·lència, la tèxtil, que al seu voltant anava fomentant l'aparició de formes complementàries d'ocupació laboral i de creació de riquesa. Les arts gràfiques, d'entre totes aquestes formes complementàries, aviat haurien d'arribar a ser un sector importantíssim de l'economia local, essent avui distingides les seves empreses principals, en més d'una ocasió, amb nominacions oficials a la qualitat i a l'exportació.

Les nostres primeres imprentes van ser de tipus familiar, artesà, fórmula que encara persisteix en alguns casos. Aquests petits tallers s'ajudaven, per a dur a terme els treballs de més compromís, amb la col·laboració o assessorament d'artistes plàstics. Un cas paradigmàtic ho podria ser la relació entre el